

Anatomia humana

LA PERSPECTIVA ÉS ENGRESCADORA

Jorge Bello

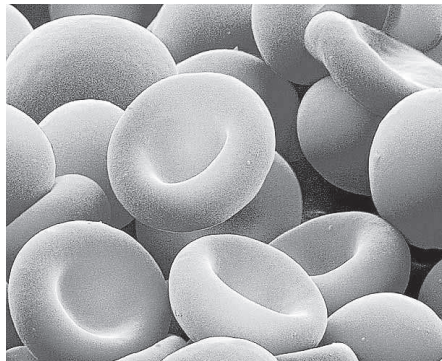
Afirmava el ministre de Sanitat espanyol que li tornaven als «sense papers» el dret a l'assistència mèdica a l'ambulatori per tal de no col·lapsar les urgències d'hospital. És fals, és hipocresia.

No tinc cap argument per pensar que el ministre de Sanitat espanyol sap alguna cosa de sanitat. Aquest fet queda palès en l'afirmació precedent, perquè mai de la vida els «sense papers» van col·lapsar cap servei d'urgències de cap hospital.

Encara que l'argument és fals, ho van dir i repetir amb veu ben alta, per mirar de fer cara de bon fiet. Al mateix temps, però en veu ben baixa, el ministeri d'aquest ministre continua que treu medicaments del finançament públic.

❖ **AQUEST FET AFECTA** en especial les persones de menys recursos, i prou que se sap que els populars fan feina perquè no votin els «sense recursos», quedin exclosos, perquè això els afavoreix.

L'anèmia infantil més freqüent és l'anèmia per falta de ferro, o anèmia ferropènica, que afecta en especial els fets de menys recursos, d'una banda, i els

🌀 **El ferro dels glòbuls vermells duu l'oxigen dels pulmons al cervell, i l'autoritat sanitària treu el ferro del finançament**

bebès prematurs, d'una altra. L'autoritat sanitària popular acaba de treure del finançament públic l'únic bon medicament que ens quedava per a la prevenció d'aquesta anèmia.

❖ **NOMBROSOS PEDIATRES** i quasi pediatres van manifestar-se en contra d'aquesta decisió, i algunes organitza-

cions científiques, com ara l'Associació Espanyola de Pediatria d'Atenció Primària, van reclamar formalment per tal que facin marxa enrere. Però l'autoritat popular no va fer-los cap cas.

Cap cas, efectivament, ni cap explicació, ni cap argument. Un ministre de Sanitat advocat pren una decisió que afecta una malaltia que no coneix, i no fa cas de les reclamacions dels professionals que sí la coneixen. Aquest fet és propi dels «sense raons».

Per al tractament i la prevenció de l'anèmia per falta de ferro de la infància, a Espanya hi ha diversos medicaments, però només dos en són de prou valor biològic: Fer-In-Sol, gotes; i Glutaferro, xarop. Els medicaments en comprimits, òbviament, no són adequats per a fets petits ni per a prematurs, i els medicaments en vial són de menor eficàcia.

Fer-In-Sol gotes és un medicament que els pediatres recepten des de fa anys als bebès prematurs, i en la seva categoria és l'únic que hi ha. No obstant això, l'autoritat sanitària no el considera un medicament, i amb aquest argument pueril no el finança des de fa anys, si és que algú cop ha estat finançat.

En canvi, Glutaferro xarop sí que ha

estat finançat, fins ara. I ara l'autoritat popular deixa de finançar-lo sense donar cap explicació. D'aquesta manera, tot fet que necessiti prevenció o tractament per l'anèmia per falta de ferro, ha de pagar el cent per cent del valor de la medicació.

❖ **AQUESTA MEDICACIÓ S'HA DE PRENDRE** durant uns mesos. L'anèmia per falta de ferro afecta els fets sobre tot en el desenvolupament físic i intel·lectual. Per tant, no finançar-los la medicació que necessiten per fer-se forts i intel·ligents és fer feina per condemnar-los, marginar-los, quedin exclosos.

Van treure del finançament públic l'únic bon medicament que ens quedava per a la prevenció i el tractament de l'anèmia ferropènica infantil, i ho van fer de manera silenciosa. Ara, però, és bo que tothom en sàpiga, per saber qui és qui, i qui fa què, i qui farà què si guanyés.

Un altre medicament que els populars acaben de treure del finançament públic és el Dalsy. Tampoc no n'han donat cap explicació. En aquest cas, però, hi ha d'altres alternatives d'igual valor terapèutic.

En aquest context, trobo ben engrescadora la perspectiva d'un canvi, perquè prou a la vista ha quedat que el necessitem. Per això, proposo que tothom vagi a votar en aquestes eleccions del 24 de maig, i que cadascú voti segons l'indiqui la pròpia consciència.

[bello.cat / jordibell@gmail.com](mailto:bello.cat/jordibell@gmail.com)

Es racó d'en cambreta

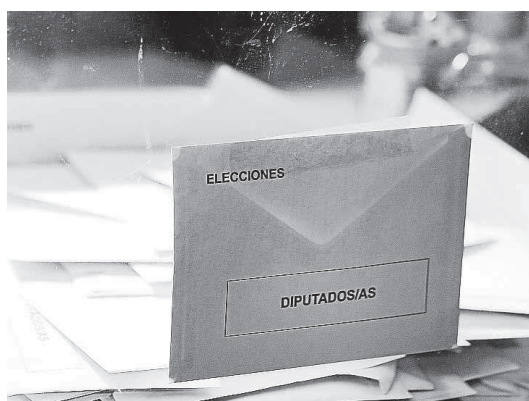
LLEI ELECTORAL

Gustau Juan Benejam

Temps d'eleccions, temps d'ocurrències. Sembla que per cridar l'atenció qualsevol cosa serveix. El problema és que en una situació tan volàtil i inestable com la que sembla que vivim, molts d'acudits d'avui demà ja no fa gràcia i demà-passat s'han oblidat.

Entre el variat planter de la nostra classe política no hi ha dubte que el president d'Extremadura, Juan Antonio Monago, del PP, és un dirigent ben singular. Poques setmanes abans de posar el càrrec al judici de les urnes va tenir una altra de les seves brillants idees: la proposta de posar a votació popular una reforma de la llei electoral en què a la llista més votada que aconseguixi el quaranta per cent se li atorgui el cinquanta-cinc per cent de la representació institucional. El PP i el PSOE s'hi han apuntat tot d'una; tanmateix, aquesta anomalia a la proporcionalitat no és res estrany, existeix a altres lleis electorals: el què de la proposta són les cir-

🌀 **«Com que el feta la llei feta la trampa' és molt més antic que el règim actual i que l'anterior i que l'anterior de l'anterior ... s'han donat els abusos que hem vist»**

cumstàncies en què s'ha feta.

Ja és clar que no hi ha cap sistema electoral perfecte: tots tenen avantatges,

tots tenen inconvenients, uns més, altres no tant.

Aquí, quan vam recuperar una mica de democràcia, ens vam donar un sistema electoral proporcional. Però, amb tants d'anys de règim de partit únic, els nous partits polítics lliures eren dèbils i se'ls va voler reforçar amb amb llistes tancades i bloquejades. Contradictòriament, tot i ésser les llistes tancades i bloquejades, on els individus pesen més poc que els

partits, un jutge va dictaminar que els càrrecs electes pertanyien a les persones i no als partits que les havien presentades.

❖ **1 COM QUE EL FETA LA LLEI** feta la trampa és molt més antic que el règim actual i que l'anterior i que l'anterior de l'anterior ... s'han donat els abusos que hem vist amb els més de trenta anys que duim de democràcia.

Així, cada vegada que vénen eleccions surten a la llum propostes i promeses

de canvis al sistema electoral, en nom de l'eficàcia en la gestió, o en nom de la democràcia, o per evitar la possible venalitat dels càrrecs, és igual. Propostes fetes sempre mirant els interessos propis i les previsions de les enquestes. I per aquí, la proposta del president extremeny.

❖ **LA PARTICULARITAT DE LA SITUACIÓ** actual és que és molt volàtil i molt tensa. Els resultats de les eleccions al Regne Unit han mostrat que la crida al vot de la por i de l'orgull col·lectiu ferit -els anglesos han votat en clau anglesa i els escocesos en clau escocesa- poden ésser molt eficaces a l'hora de recollir vots. També la situació social, amb la molt desigual i desencaixada «sortida» de la crisi, convida a un marcat grau d'agressivitat per tal de sobreviure, tant a persones com a col·lectius, que justifica o explica el tot val, que veim avui.

I amb tot aquest bat-i-bull, les proclames al «tots són iguals» no són altra cosa que una variant de la crida a la por -fer por als altres per protegir-se de la pròpia por-, que molts no volen creure.

Perquè si ho creguessin, si ho creguéssim, si tinguéssim clar que tots són realment iguals, que totes les ideologies són iguals, hauríem perdut tota esperança i no aniríem a votar; encara que avui, com altres vegades, no tinguem opció a elegir entre bo i millor sinó entre xerec, dolent i pitjor.